

TARKOITAN KRISTUSTA JA SEURAKUNTAA

Väinö Hotti

”Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja **ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.**” Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa” (Ef.5:31,32).

Suuri salaisuus

Aviopuolisoiden keskinäinen suhde on salaisuus ulkopuolisille. Samoin uskovan ja Kristuksen välinen läheinen suhde.

Sisällinen tunteminen

Kristuksen tuntemisessa on monia eri asteita:

1. Historiallinen tunteminen.
2. Raamattutietouden kautta tapahtuma tunteminen.
3. Uskoontulossa tapahtuva tunteminen.
4. Sisäistämisessä tapahtuva tunteminen.

Yhdeksi lihaksi

Tämä on kaikkein läheisin suhde. Tämä kuitenkin toteutuu Kristuksen ja seurakunnan välillä: ne tulevat ”yhdeksi lihaksi”. Tämä on suuri ja korkea tavoite jokaisen uskovan kohdalla. Samalla on syytä huomauttaa, että se on **täysin realistinen tavoite**. Käytännössä tässä on kyseessä **sisäistäminen ja samaistuminen**.

Orgaaninen yhteys

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

Puun oksan ja rungon välillä on ”saumaton yhteys”. Samoin Kristuksen ja uskovan. Tämä saumaton yhteys Kristukseen on myös välttämätön hedelmän kantamiseen.

Kastetut yhteen

Room.6. kertoo tästä sisäistämisestä ja samaistumisesta. Nämä tapahtuvat Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kohdalla. Tässä on myös oikean pyhityksen ydin. Kaikki muu pyhitys on ihmisperäistä, jota taivaassa ei noteerata:

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita

yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Room.6:1-5).

Symbioosi

”Sillä jos me olemme hänen kanssaan **yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa**” (Room.6:5).

Uskovan suhdetta Kristukseen voidaan verrata siamilaisten kaksosten suhdetta toisiinsa. Nämä eivät ole erotettavissa toisistaan muulla kuin kivuliaalla leikkauksella.

Fuusio

Fuusio merkitsee myös saumatonta yhteyttä. Syntinen ja syntisten Vapahtaja ”fuusioituvat” erottamattomasti yhteen. Jos niitä yritetään toisistaan erottaa, molemmat rikkoutuvat ja kärsivät.

”Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niinkuin kirjoitettu on: ”Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina”. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. **Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme**” (Room.8:35-39).

”**Saul ja Joonatan, rakkaat ja armaat, olivat elämässä ja kuolemassa erottamattomat**” (2. Sam.1:23).

Demoninen symbioosi ja fuusio

Koko maailma on jälkikäteen ihmetellyt **Adolf Hitlerin** hirmutekoja. Eikä ainoastaan niitä, vaan sitä, että suuri osa Saksan kansasta oli näissä teoissa intensiivisesti mukana. Erikoisesti on vielä mainittava oppinut ja sivistynyt kansanosia. Tämä ei ole selitettävissä vain sillä, että he olivat omaksuneet Hitlerin pöyristyttävän ideologian, vaan yhteys on syvällisempi ja demonisempi.

Hitler oli Antikristuksen ilmeinen esikuva. ANTIKRISTUS = Vastakristus, Sijaiskristus. Jos ja kun Kristuksen omat ovat orgaanisessa yhteydessä Kristukseen, tämä toteutuu myös Antikristuksen palvelijoissa suhteessa Antikristukseen.

ASUN HITLERISSÄ (David Pawson)

”Paavali puhui hyvin harvoin ”Kristuksesta minussa.” Vain kerran tai kahdesti hän sanoi kirjeissään: ”Kristus minussa.” Kymmeniä kertoja hän sanoi: **”Minä olen Kristuksessa.”** Tämä on hyvin tärkeää. Jos puhumme niin paljon ”Jeesuksesta minussa”, kutistamme Hänet pikku Jeesukseksi sydämiimme. Pienempi on suuremmassa. Ymmärrätkö? Kun Paavali puhuu Pyhästä Hengestä, hän lähes aina sanoi: ”Pyhä Henki on minussa.” Mutta Kristuksesta hän sanoi: **”Minä olen Kristuksessa.”**

Eräs saksalainen pastori kertoi 1930-luvulla kuuluvansa Hitler- nuoriin. Liittyessään joukkoon hän seisoi saksalaisen upseerin edessä, joka kysyi: "Mikä on nimesi?". Hän kertoi nimensä. Sitten upseeri sanoi: "Mikä on osoitteesi? Missä asut?" Hän sanoi: "Hampurissa." Upseeri sanoi: "Väärä vastaus! Missä asut?" "Saksassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "Kolmannessa Valtakunnassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "En tiedä, mitä haluatte minun sanovan." Upseeri sanoi: "Haluan sinun sanovan: 'ASUN HITLERISSÄ'." Tuo pastori sanoi: "Myöhemmin aloin asua Kristuksessa."

Ei automaatti

Korkein yhteyden aste on "yhteenkasvamisen" ja "yhteensulautuminen"; sitä tiiviimmäksi yhteys ei voi enää tulla! Jumala tarjoaa yhteyden, mutta ihmisen tulee reagoida tarjoukseen. Ihminen ei voi tässä olla passiivinen! Määrätysässä mielessä tässäkin on kyseessä Jumalan ja ihmisen yhteistyö.

"Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tullessa, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla" (Room.6:11-14).

Suurenmoinen yhteys

Olla yhteydessä taivaan ja maan Herraan! Tämä on kaiken ymmärryksen yläpuolella. Omistaa Kristuksessa kaikki mitä hän omistaa. **Saada Kristuksessa iankaikkisen perinnön.** Eikö tätä perintöä kannata tavoitella? Eikö tästä perinnöstä tule pitää kaksin käsin kiinni? Eikö tämän perinnön tule olla jatkuva ylistyksen aihe?

"Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämisen mukaan" (Ef.1:11).

"Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi" (Ef.1:13,14).

"kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa" (Kol.1:12).

"tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta" (Kol.3:24).

Yhdessä muiden kanssa

Kaikilla, jotka ovat symbioosissa Kristukseen, on tämä yhteinen valtava perintö. Samalla kun uskovat ovat symbioosissa Kristukseen, he ovat "automaattisesti" symbioosissa toinen toisiinsa, so. ovat yhteen kasvaneita sekä Kristukseen että toisiinsa! HALLELUJA! Näin varmallalla perustalla lepää EKKLESIAHYTEYS! Se ei ole "organisaatio (järjestelmä) - yhteyttä", vaan se on "organista (elimellistä)" yhteyttä.

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat**, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:20-23).

”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; **ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä**” (Ef.2:19-22).

Pyhän Hengen työ

Sisäistäminen ja samaistuminen ei ole seurausta ihmisponnistuksesta. Pitkäaikainenkaan Raamattuun paneutuminen ei välttämättä tuota tulosta; se on yksinomaan taivaan lahja ja Pyhän Hengen työ. Tämä on kallio, joka on meille ”liian korkea”. Se on kuitenkin kallio, johon jokaisen uskovan tulee pyrkiä:

”Maan ääristä minä sinua huudan, kun sydämeni näantyy. **Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea**” (Ps.61:3).

”Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, **kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut**, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään” (Ef.1:15-18).

Mitä samaistuminen Kristukseen merkitsee?

Tässä on kristinuskon rautainen ja samalla mehevä ydin. Ilman sitä kristitty vajoaa muiden uskontojen harjoittajien tasolle:

”Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?” (Room.8:31).

”Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat” (Room.14:8).

”ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani” (Room.15:29).

”ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal.2:20).

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

”Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa” (Fil.4:13).

”Kristus teissä, kirkkauden toivo” (Kol.1:27).

Kaste välineenä

Kasteen kautta uskova on tullut puetuksi taivaalliseen pukuun ja samalla myös intensiiviseen yhteyteen Vapahtajan kanssa:

”**Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa**” (Gal.3:27,29).

”Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja **ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi**” (Ef.5:31).

Golgata ja ylösnousemushauta takeena

Pitkäperjantai ja pääsiäinen liittävät Herran kansan erottamattomasti yhteen. Nämä ovat kaikille uskoville hengellisesti yhtä tärkeitä ja luovuttamattomia paikkoja. Nämä kaksi paikkaa antavat uskoville tuntomerkin, josta Jeesus puhuu. Koko uskovan teologia suodattuu näiden paikkojen läpi. Uskova, joka on samaistunut Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, ”on oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole” (Joh.1:47).

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Kaikkeinpyhin

Ihminen voi uskonharjoituksessaan valitettavasti jäädä **esipihaan** tai **pyhään**. Tämä on valitettavaa, koska tie kaikkeinpyhimpään on auki.

Uskova, joka on sisäistänyt Golgatan ja pääsiäisen tapahtumat ja samaistunut Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, on päässyt **KAIKKEINPYHIMPÄÄN**:

”meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään” (Hebr.10:19).